

Μοσχοκαρυέλαιον διασταλάζεται ὡς τὸ ἀμυγδαλέλαιον, χρυσίζον, παχὺ, μὲ ὠραίαν, καὶ ἀρωματικὴν ὀσμίν, καὶ φημίζεται ὡς καλὸν ἰαματικὸν εἰς πολλὰ πάθη.

Τὸ Μοσχοκάρυον ὠφελεῖ ὡς Φερμαντικὸν, καὶ τὸ μεταχειρίζονται εἰς τὴν Ἱατρικὴν.

Ἡ Ὀλλάνδα κυριεύουσα τὰς Νήσους ἐκεῖνας εἶχε τὸ μονοπώλειον τοῦ μοσχοκαρύου· τῶρα ὅμως ἡ Θαλασσοκρατῆσα Ἀγγλία οἰκειοποιεῖται καὶ τῆτο τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐκεῖθεν εἰμεθα βιασμέγοι νὰ τὰ ἀγοράσωμεν.

Βλαστάει εἰς τὰς Ἰνδίας, καὶ ἄλλη Μοσχοκαρυδιὰ μεγαλιτέρα καὶ ὁ καρπός της ὁμοιάζει κατὰ πάντα τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν τοῦ εἰρημένου, ἀλλὰ δὲν ἔχει παντελῶς ἀρωμα, φθείρεται εὐκολα ἀπὸ τὸν σκώληκα, καὶ εὐκολώτατα γνωρίζεται, μάλιστα ἀπὸ τὰς σκωληκστρύπας του· ὥστε τῆτο εἶναι κατώτερον πολὺ, καὶ εὐδυνώτερον.

Μοσχοκάρφι, τὸ Ἰνδικὸν Κάρφος, ἢ Clou de girofle, ἢ ἀπλῶς Καρυόφυλλον, καὶ Χαιρέφυλλον, Girofle, ἢ Garoffano, καρπὸς δένδρου τῶν Ἰνδιῶν μεγάλης μὲ φλοιᾶν ἐλαίας, καὶ φύλλα δάφνης, ζῶντος περὶ τὰ 100 ἔτη, καὶ καρποφορῆντος μετὰ τὰ 8, μὲ ἄνθος τετραπέταλον, ἐμπεριεχόμενον εἰς τετράφυλλον κάλυκα, καὶ εἰς τὸ κέντρον τούτων εὐρίσκεται ὡς ρίζα καρποῦ τὸ Μοσχοκάρφι.

Ὅταν τὸ Μοσχοκάρφι ἀρχίζῃ νὰ δέη μετὰ τὸ ἄνθος εἶναι λευκοπράσινον, καὶ ὠριμάζοντας καταστὰ κασταγόμαυρον, εἰς τὸ χρῶμα, καθ' ὃ μένει, καὶ ἔρχεται εἰς ἡμᾶς ξηραινόμενον εἰς τὸν ἥλιον.

Οἱ Ὀλλανδοὶ διὰ τὰ οἰκειοποιηθῶν τὸ ἐμπόριον καὶ αὐτὰ τῆ ἀρώματος, ἐνήργησαν νὰ κοπῶν ὅλα τὰ Μοσχοκαρφόδενδρα ἀπὸ τὰς Μολέκας Νήσους, καὶ τὰ μετεφύτευσαν εἰς τὴν ὑπ' αὐτὰς Ἀμβονίαν (Amboine) Νήσον, καὶ τὸ ἐκατόρθωσαν.

Οἱ Σῖται ὄντες φύσει Φηλυμανεῖς, καὶ ὑπολαμβάνοντες ἀφροδισιακὸν τὸ μοσχοκάρφι, ἐξοδεύεν μεγάλας πο-

σότητας εἰς τὴν σύνθεσιν μὲ τὸ Γίσσεγκον, ἥτοι Μανδραγόραν Σινικόν.

Ὀνομάσθη Κάρφος, διότι ὁμοιάζει μὲ μικρὸν καρφίον, μὲ σταυρωτὸν κεφάλι· παρὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων Καρυόφυλλον, διότι ἔχει τὴν ὄσμην τῶν λεγομένων Καρυόφυλλων, καὶ Χαιρεφύλλων, καὶ Κόστου χόρτου· ἢ κοινή γλῶσσα διὰ τὸ ἄρωμά του ἐπρόσθεσεν ἀρμοδίως εἰς τὸ Κάρφος, καὶ τὸ Μόσχος, καὶ ἐσύνθεσε τὸ Μοσχοκάρφι.

Τὸ καλὸν Μοσχοκάρφι εἶναι θρεμμένον, ξηρὸν, εὐθραυστον, ἀγκυλώνει τὰ χεῖρια εἰς τὴν ἀφήν, κοκκινωπὸν, καστανόχρουν, θερμὸν, καὶ ἀρωματικὸν εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ ἀρωματικὸν εἰς τὴν ὄσφρυσιν· ἢ μεγαλιτέρα χρῆσις του γίνεται εἰς τὰ ἀρτύματα τῶν φαγίων.

Ὅταν εἰς τὴν σύναξιν τῶν μοσχοκαρφίων μείνη κἀνὲν εἰς τὸ δένδρον μεγαλῶναι ὅσον ὁ δάκτυλος, καὶ ἐμπεριέχει χυμὸν, ἢ κόμμα γόστιμον, καὶ ἀρωματικώτατον, τὸν ὁποῖον καρπὸν Ἀντικαρυόφυλλον (Antolfe) οἱ Γάλλοι, καὶ Καρφομήτορα, (Clou Matric) Λατινικώτερον οἱ Ὁλλανδοὶ ὀνομάζουσιν· εἶναι εὐχρηστότατος εἰς τὴν Ἱατρικὴν· ἀλλ' οἱ Φαρμακοπῶλαι ἀντὶ τέτου μεταχειρίζονται τὸ Μοσχοκάρφι.

Οἱ Ὁλλανδοὶ κἀμνην καὶ ζαγαρωτὰ τὰ νωπὰ Μοσχοκάρφια, καὶ τὰ πωλοῦν μὲ ζήτησιν.

Τὸ Μοσχοκαρφέλαιον διασταλάζεται ἀπὸ τὸν ἄμβυκα, τὸ νωπὸν εἶναι χρυσέλευκον, καὶ τὸ παλαιὸν κοκκινίζει· καλὸν δὲ νομίζεται τὸ παχὺ, ἐπιπλέον εἰς τὸ νερὸν, δυνατὸν, καὶ διαπεραστικὸν, καὶ μὲ καλὴν ὄσμην Μοσχοκαρφίου· ὠφελεῖ εἰς τὰς πόνους τῶν ὀδόντων, καὶ εἶναι πολὺχρηστον εἰς τοὺς Μυρεψούς.

Μοσχοκάρφι Μικροστρογγυλον, ὀνομάζεται τὸ Πιπέρι τοῦ Θηβέτου. Ἰδὲ ΠΙΠΕΡΙ.

Κόκκος Μοσχοκαρφίου, ἀναρμόστως ὀνομάζεται τὸ Πιπέρι τῆς Ἰαμαϊκῆς, ἥτοι τὸ Ἄμωμον, καὶ βλέπε τοῦτο.

ΜΟΥΛΑΪΡΙ, ἀπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Mula. Ἰδὲ ἩΜΙΟΝΟΣ.

ΜΟΥΡΤΑΣΑΪΝΙ, καὶ Μουρτσέγκι, ὁ Λιθάργυρος.
Ἰδὲ τοῦτο.

ΜΟΥΣΟΥΛΙΪΝΙΑ, ἀπὸ τῆς Μουσουλ Πόλεως τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ὅπου εἰσέτι κατασκευάζονται λευκὰ πανία βαμβακερὰ 20 πήχεων, ἀλλ' ὄχι λεπτά, καὶ λευκὰ ὡς τὰ ὑφαινόμενα εἰς τὴν Εὐρώπην. Μουσουλ δὲ, καὶ τὸ καθαρὸν Ἀραβιστί, ἐξ ἑ Μουσουλμάνος ὁ καθαρόπιστος. Οἱ Γάλλοι τὴν Mousseline λέξιν παραβιαστικῶς θέλουν νὰ τὴν ἐτοιμολογήσουν ἀπὸ τὸ Mousse, σημαῖνον τὴν δενδρίδα, ἀλλὰ τί κοινὸν κυρὶ καὶ βαλαρεῖω; Μουσουλ Βεζὶ θέλει νὰ εἴπῃ καθαρὸν πανί, καὶ τοιῦτον εἶναι τὸ Μουσουλῖνι, τὸ ὁποῖον ἢ ὑφαινόμενον εἰς τὴν Μουσουλ, ἢ καὶ δι' αὐτῆς μεταφερόμενον ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, ὅπως ἀνέκαθεν ὑφαίρονται παντοῖα καὶ παμπληθῆ Μουσουλῖνια, ἔλαβε τὸ ὄνομα· ὀνομάζονται δὲ καὶ Δουλβέντ Τυρκιστί, ὡς ἂν νὰ εἴπῃς Χιροδέσμια.

Ἡ Ἰνδία ὑπερτερεῖ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου εἰς τὸ ὕφασμα τῶν Μουσουλῖνων, καὶ ἡ ποιότης των ἐγκρίνεται περισσότερον· διότι ἔχουν τὸ νῆμα χειρόκλωστον, καὶ φορέμενον δὲν κάμνει χροῦδι, ἥτοι πτίλον, ἢ ἰουλον, καθὼς ἤθελεν ἐκφρασθῆ ὁ ἰσχυρῶς αὐστηρὸς Ἑλληνιστής.

Ἰπὲρ τὴν μίαν Ἐκατονταστηρίδα εἶναι, ἀφ' ἧς ἡ Εὐρώπη ἐμπόδισε τὴν μεταχείρισιν τῶν Ἰνδικῶν Μουσουλῖνων, βιάζουσα τὴν κατοίκους νὰ εὐχαριστηθῶν εἰς τὰ ἐντόπια τῆς Μουσουλῖνια, καὶ ἔκτοτε ἡ Γαλλία, καὶ μάλιστα Ἀγγλία εὐδοκίμει εἰς αὐτὸ τὸ ὕφασμα, μάλιστα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁμοίως καὶ ἡ Γερμανία, ἡ ὁποία δίδει ἐμπορικῶς πλῆθος ἀπειρον, μάλιστα εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, ὅπως οἱ τυπῶται τῆτων Ἀρμένιοι τυπώνοντες αὐτὰ, τὰ διαδίδουν μὲ μέγα ἐμπορικὸν ὄφελος εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Τὰ ὕφασματα τῆς Πλαυένυ (Plauen) Γερμανικῆς Πόλεως, καὶ ἄλλα τινὰ ἐτρυγέσαν τὸν καρπὸν αὐτοῦ τοῦ ἐμπορίου, πωλῶντες διάφορα Μουσουλῖνια μὲ τὸ κομμάτι, καὶ διακρίνοντες τὴν ποιότητά των μὲ τὴν ἀριθμὸν τῶν

τῶν ὁποίων κατώτερος εἶναι ὁ 500, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ 612, 700, καὶ ἀνωτέρω βαθμυδὸν τὰ καλήτερα.

Ἐσχάτως τῶρα ἔφεραν οἱ Ἄγγλοι πλῆθος πολὺ καλήτερα, καὶ εὐθυνώτερα, καὶ τὰ Γερμανικὰ ἔμειναν ἀζήτητα· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἄγγλοι δὲν ὠφελήθησαν, ἐνδέχεται νὰ ἀναλάβουν τὰ Γερμανικὰ.

Ἐπεχείρισαν μερικοὶ, καὶ ἤδη ὑφαίνεν ἐδῶ ὄχι τόσον εὐκαταφρόνητα, καὶ ἂν ἡ βασιλικὴ μεγαλοπρέπεια, ἡ ἐμπορικὴ φιλοζέρδεια ἐμψυχώσῃ τὴν ἐπιχείρισιν, βέβαια εὐδαιμονίαν· διότι ἡμεῖς ἔχομεν τὴν πρώτην ὕλην, ἣτοί τὸ βαμβάκι, καὶ εὐθυνώτερον, καὶ καλήτερον· ἡ τέχνη δὲν εἶναι δύσκολος· πρόνοια χρειάζεται διὰ κατάρθωσιν τῶν ἀναγκαίων μετρητῶν εἰς τὴν πολυχειρίαν, καὶ διὰ κατασκευὴν κλωστικῶν μηχανῶν, καὶ ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἰνδία δὲν λαμβάνει πλέον τὸν πλεονεκτήμα, ἀποδίδουσα κλωσμένον καὶ ὑφασμένον τὸ ἐδικόν μας βαμβάκι, εἰς ὑπερδεκαπλάσιαν τιμὴν.

Καλὸν Μυσυλίτι εἰς τὸ ἐκάστης ποιότητος εἶδος λέγεται, ὅταν ἔχη ἴσον κατὰ τὴν ἀραιότητα τὸ ὑφασμα, καὶ ἰσοπλατεῖαν τὴν κλωστήν· ἡ πυκνότης, λεπτότης, καὶ ὁμαλότης συνιστᾷ τὴν καλιτέραν ποιότητα.

ΜΥΛΟΣ, μηχανὴ μὲ τροχὸν κινούμενον ἀπὸ ἐξωτερικῆς τινος δυνάμιν, καὶ κινῶντα βαρύντινα τροχόν, ἢ κόπανον, ἢ πριόνι διὰ τρίψιμον, κοπάνισμα, ἢ πριόνισμα τῶν ἐντιθεμένων πραγμάτων.

Ἀπὸ τὰ κινῶντα τέσσαρα τῆς μύλους διαιρῶνται καὶ ἔτσι εἰς τρεῖς εἶδη.

α. Χειρόμυλοι, οἱ ὅποιοι εἶναι παλαιότατοι, μνημονευόμενοι καὶ ἀπὸ τὴν Θείαν Γραφήν· αἱ γυναῖκες, καὶ οἱ αἰχμάλωτοι ἦσαν κατεδικασμένοι εἰς αὐτὴν τὴν δουλείαν.

β. Ἀλογόμυλοι, ὅσοι κινῶνται ἀπὸ τὰ ἄλογα ζῶα, αἷς ἵππους, ἡμίονους, ὄνους, καὶ βόας, οἱ ὅποιοι ἐπεισθῆσαν μετὰ τῆς χειρομύλους.

γ. Νερόμυλοι, ἐπινοηθέντες περὶ τὴν Ε'. Ἐκατονταετηρίδα κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν ἐνὸς περιέργου μηχανισμοῦ, κινούμενοι ἀπὸ τὸ βάρος, καὶ ὄρμηκόν τῆ νερῶ.

δ. Α.

δ. Ἀνεμόμυλοι, ἢ δυσκολωτέρα, καὶ νεωτέρα ἐφευρέσεις, τῶν ὁποίων ἡ κίνησις γίνεται μὲ τὴν βίαν τῶν ἀνέμων.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ μύλοι διὰ τὰ διάφορα ἀποτελέσματα των, ἢτοι τὰς σκοπὰς, καὶ τρόπους τῆς μηχανικῆς των, ἐπονομάζονται διαφόρως, καὶ συνθετικῶς κατὰ τὴν φύσιν τῆς γλώσσης μας, καὶ χρησιμεύον εἰς πολλὰς τέχνας, χρήσιμον εἶναι νὰ ἐκθέσωμεν ἐδῶ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πολυχρηστοτέρων.

Πρῶτοι, καὶ ἀναγκαῖοι ἐφευρεθέντες, ἔλαβον καὶ κυρίως τὴν ὀνομασίαν Μύλος, καὶ Ἑλληνικώτερον Μύλων, οἱ γνωστοὶ ἀλευρόμυλοι, εἰς τὰς ὁποίας ἀληθόμενα τὰ γεννήματα γίνονται ἀλεύρι, καὶ κατασκευάζεται ὁ ἄρτος, ἢ οὐσιώδης τροφήμας.

Συνίσταται ὁ τοιοῦτος μύλος, εἰς τροχὸν λίθινον ὀνομαζόμενον Μυλοπέτρα (ἰδὲ κατωτέρω) τρυπημένον εἰς τὸ κέντρον ὁπόθεν χύνεται τὸ γέννημα, καὶ βαλμένον ὀριζοντικῶς ἐπάνω εἰς ἄλλην Μυλοπέτραν μὲ σίδηρον ἐπιμήκη προσαρμοσμένον εἰς τὸν τροχόν, καὶ εἰς τετράγωνον ἢ ἐπιμήκη τρύπαν αὐτοῦ, ἔχοντα διαπερασμένον τὸν σιδηρὸν ἄξονα τῆς κινουμένου τροχῆ, ἢτοι ξυλίνου κύκλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιβαρεῖ ἡ ἐξωτερικὴ δύναμις (ὁ χειρόμυλος κινεῖται μὲ πᾶσσαλον ἐμπηγμένον εἰς τὴν ἄκραν τῆς Μυλοπέτρας) καὶ κινουσα τὴν μυλοπέτραν ἀλίσθεται τὸ γέννημα.

Εἰς τὴν Γερμαγίαν ἐφευρέθη τὸ νὰ ἐπιτίθεται κλίνοσα πρὸς τὸ ἓν μέρος ἡ μυλοπέτρα, καὶ χωρὶς νὰ ἀλέση ἐκβάλλει μόνην τὴν ἐπίδερμίδα τῆς γεννήματος, καὶ μένει ὁ κόκκος χωρὶς πίτυρον, καὶ ὀλόλευκος.

Τὸ ἀνάβασμα, ἢ κατὰβασμα τῆς ἄξονος διὰ σιδηροῦ ὀδοντωτῆς ἐργαλείου ἀποτελεῖ τὸ ψιλόν, ἢ χονδρότερον ἀλεύρι, τὸ ὁποῖον συναίεται ἀπορρίπτομενον διὰ τῆς ἰδίας περιστροφῆς τῆς Μυλοπέτρας ἀπὸ τρύπαν καμωμένην εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, εἰς δοχεῖον μέγα τετραγωνοεπίμηκες ξύλινον ἐπὶ τῆς καμωμένου πᾶσπαλις, ἢ πασπάλη κοιγότερον, λέγεται τὸ σκορπιζόμενον

περὶ τὸν μύλον ψιλὸν ἀλεῦρι, ἀνῆκον εἰς τὸν Μυλωνᾶν, καὶ πότερα τὰ χονδρὰ σκύβαλα τῆς ἐπιδερμίδος τῶν γεννημάτων· ἀλεῦρι δὲ κυρίως τὸ καθαρὸν ἀπὸ τὰ πίτυρα, τὰ ὅποια χωρίζονται μὲ τὸ κόσκινον· καὶ λεπτότερον ὅσον τὸ τρίχων πανὶ τῷ κοσκίνῳ εἶναι πυκνότερον. Ἰδὲ ΣΙΤΑ.

Μὲ τὸν Μύλον τῆτον ἠμπορῆν νὰ ἀλησθῆν ὅλα τὰ ξηρὰ γεννήματα, καὶ ὄσπρια, ὅταν ᾖναι χρεῖα νὰ γένῃν κόνις λεπτή.

Δεύτεροι Μύλοι εἶναι οἱ Κοπανόμυλοι, οἱ ὅποιοι συνίστανται εἰς τροχὸν πλαγίως τεθειμένον, στρεφόμενον ἀπὸ τὴν κινῆσαν δύναμιν, καὶ μὲ τὸ ἀτρακτον τῷ μακρῷ ἄξονός τε σηκώνοντα βαρεῖς κοπάνες, ἢτοι σφύρας ξυλίνας μεγάλας, καὶ βαρείας· ὑπάγονται εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος ὅσοι κοπανίζεν εἰς πλατὺ ξύλον, ἢ σανίδα, καὶ δεύτεροι ὅσοι κοπανίζεν εἰς ὄλμον.

Ὁ Ζαχαρόμυλος, μὲ τὸν ὅποιον κοπανίζεν τὰ καλάμια, καὶ τρέχει ὁ ὅπος τῷ Ζαχάρεως.

Ὁ Ὑφαντόμυλος, εἰς τὸν ὅποιον κοπανίζεν διάφορα μάλλινα, καὶ λινὰ ὑφαντὰ διὰ νὰ ἐξομαλισθῆ ἢ ἐπιφανείατων, καὶ νὰ συνενωθῆ τὸ ὑφασμα, μὲ τὸ χνῆδι τῷ μαλλίῳ, καὶ τῷ λιναρίῳ, ἢ καὶ τῷ βαμβακίῳ.

Τὸ Ἐλαιοτριβεῖον, εἰς τὸ ὅποιον κοπανίζεν τὰς ἐλαίας διὰ νὰ σκυβαλισθῆν, καὶ νὰ στραγγίσεν τὸ ἔλαιον.

Ὁ Βυρσοδεψόμυλος, εἰς τὸν ὅποιον κοπανίζεται καὶ ἡ φλοιά τῆς δρυός, καὶ τὰ σκύτη εἰς τὴν δι' ἐλαίῳ σκυτοδεψίαν, διὰ νὰ ἀπαλύνῃν, καὶ γίνουν εὐχρηστα.

Ὁ Μεταλλόμυλος, ἕως ὀνομάζω ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος κινῶντας διαφόρους σφύρας σιδηρᾶς κοπανίζει τὴν μεταλλικὴν ὕλην, καὶ ἄλλον, ὅς τις σφυρηλατεῖ τὸν σίδηρον, καὶ τὰλλα μέταλλα εἰς τὰς μεγάλας βαναυσουργίας.

Ὅλοι ἔτσι, καὶ οἱ παρόμοιοι εἶναι τῷ πρώτῳ εἶδῳ, τῷ δευτέρῳ δὲ, ἢτοι ὅσοι κοπανίζεν εἰς ὄλμῳ, εἶναι·

Ὁ Μύλος τῆς πυρίτιδος, μὲ τὸν ὅποιον κοπανίζεται ἡ ζύμη, καὶ ἀποτελεῖται ἡ πυρίτις κόνις.

Ὁ Μύλος διὰ τὴν σποδὸν, ἤτοι σποδόμυλος, μετὸν ὁποῖον κοπανίζην ὅλα τὰ σκληρὰ, καὶ πετρώδη, ὡς τὴν σποδὸν, καὶ αὐτὴν τὴν ὑελίνην ἄμμον.

Τρίτοι Μύλοι εἶναι οἱ Κοπτόμυλοι, ὅσοι δηλαδὴ χρησιμεύον εἰς τὸ νὰ κόψωσιν.

Οἱ Πριονόμυλοι, οἱ ὁποῖοι μετὴν περιστροφὴν των κινῶσι πριόγι, καὶ σχίζουσι τὰ σανίδια.

Οἱ Τόρνόμυλοι, ὅσοι δηλαδὴ περιστρεφόμενοι εἰς τὸν ἄξονά των χρησιμεύον νὰ κοιλάνωσιν, καὶ νὰ στρογγυλώσωσιν τὰ ξύλινα σκεύη, ὡς οἰοδοχεῖα, σκάφας, ὀλμυς ξυλίνης, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· διαφέροντες τῷ τόρνῳ, διότι ἔτοι κινῶνται μετὴν βίαν τῷ γερῷ, καὶ ὄχι μετὸ χέρι, ἢ ποδάρι.

Οἱ Χαρτόμυλοι, διὰ τῶν ὁποίων κοπτόμενον τὸ παλαιόπανον, ἐτοιμάζεται διὰ νὰ σαπῆ, καὶ νὰ κατασκευασθῆ χαρτίον.

Καφέμυλος, λέγεται μικρὰ σιδηρὰ μηχανὴ εἰς ξυλίνην θήκην, ἀρμοδία εἰς τὸ νὰ ἀλέσῃ τὸν καφέν. Ἄξων σιδηρῆς μετὸ χειρολαβὴν ἐπάνω διὰ νὰ γυρίζηται, καὶ σιδηρῶν κυλιδρωδῶν τροχῶν μετὸ ὀδόντας ὄξεις ἐλικοειδῶς χαραγμένους, κάτω λεπτοὺς, καὶ ἄνω ἀνοικτούς, δεχόμενος τὸν καφέν, καὶ περιστρεφόμενος εἰς κύκλον ὁμοίως ἐγχαραγμένον, ἀλήθει τὸν καφέν, καὶ πίπτει εἰς τὸ κάτω δοχεῖον· φέρονται ὀλίγοι ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, κατασκευάζονται δὲ καὶ εἰς τὴν Πρῦσαν καλοί.

ΜΥΛΟΠΕΤΡΑ. Πέτρα σκληρὰ, σπυρωτὴ, χρησιμεύουσα εἰς κατασκευὴν τῶν τριπτικῶν τροχῶν τῶν Μύλων. Τὰ παράλια τῆς Ἰωγίας ἔχον τοιαύτας, καὶ εἶναι μοιοπωλεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λαμβάνουσι δι' ὅλης τοῦς ἀλευρομύλης τῆς Πόλεως· εἰς τῆς χειρομύλης, καὶ ἀλογομύλης τὴν μεταχειρίζονται μονόλιθον, εἰς δὲ τῆς νερομύλης, καὶ ἀνεμομύλους, καὶ πολύλιθον, προσηρμοσμένην, καὶ συνδεδεμένην μετὸ σιδηρὰ διπλᾶ στεφάνια. Εὐρίσκονται μυλοπέτραι, εἰς διάφορα ἄλλα μέρη, καὶ χαράσσονται μετὸ ἀκιδωτὴν σφύραν διὰ νὰ κόπτωσιν τὸ ἀλεύρι, καὶ τῆτο εἶναι τέχνη γνωστὴ εἰς ὅλους τῆς Μυλωνάδας.

ΜΤ.

ΜΥΡΑΙΝΑ, ἢ **ΜΟΥΡΟΥΝΑ**. Ὀψάρι μέγα εὐρισκόμενον εἰς τὰς ποταμὸς τῶν βορείων μερῶν, ὡς τὸν Δύναβιν, Τάναϊν, Βόλγαν, καὶ ὁμοίους, τῷ ὁποίῳ τὸ κρέας ἀλατισμένον μεταφέρεται, καὶ πωλεῖται εἰς διάφορα μέρη, καὶ εἰς ἡμᾶς ὁμοίως τὰ νεῦρα, καὶ χαβιάρι, τὰ ὁποῖα καὶ περισσότερο ζητῶνται, ἐπειδὴ κατὰ τὴν λεπτολογικὴν διάκρισιν τῶν Σχολαστικῶν εἶναι συγχωρημένα εἰς τὰ τρώγονται εἰς τὰς νηστείας. Ἴδὲ **NETPON**, καὶ **ΧΑΒΙΑΡΙ**.

ΜΥΡΟΝ, τὸ εὐῶδες καὶ ἀρωματικὸν σύνθετον ἔλαιον ἢ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία συνθέτει τὸ μύρον ἀπὸ διάφορα ἀρωματικά, καθὼς ἡμπορεῖς εἰς τὰς Εὐχολόγια ἀγιάζεται παρὰ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ διατίθεται εἰς τὰς Χριστιανὲς διὰ σφραγίδα δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου, παρὰ τῶν Ἱερέων χρισόμενον μετὰ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα.

Μύρον, καὶ τὸ θαυμασίως βλύζον, καὶ θαυματουργὸν ἀπὸ τὰ Ἅγια λείψανα ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν εἶναι ἐμπορικὸν ἔργον.

Μύρον λέγεται καὶ ἅπαν εὐῶδες χρίσμα, Μυροπῶλαι ὅσοι τὰ πωλῶν, καὶ Μυροψοὶ ὅσοι τὰ κατασκευάζουν.

ΜΥΡΟΒΑΛΑΝΟΣ, εἶδος μικρῆ καρπῆ καθαρτικῆ, καὶ πολὺχρηστον εἰς τὴν Ἱατρικὴν, γινομένη εἰς τὰς Ἰνδίας εἰς πέντε εἶδη· α'. Μυροβάλανος Κιτρίνη. β'. Μελανή, ἢ Ἰνδική. γ'. ἢ Σχιστή, Cherule. δ'. ἢ Βελλερίς· καὶ ε'. ἢ Ἐμβλίσ.

ΜΥΡΟΜΕΛΙ, ἢ πομμάδα σύνθεσις μύρου, ἢτοι εὐῶδες ἔλαιον, ἢ αἰεὶματος, καὶ μήλου, διὰ τῆτο καὶ πομμάδα, πόμμον γὰρ τὸ μῆλον Ἰταλογαλλιστὶ ἀπὸ τῷ Λατινικοῦ.

Κατασκευάζεται Μυρόμελι ἀπὸ Ἰασμίνον, ἄνθη χρυσομήλου, καὶ ἄλλα, καὶ ὅλα χρησιμεύουν ὀλίγον εἰς τὴν Ἱατρικὴν, καὶ πολὺ εἰς τὰς φιλοκόσμους γυναῖκας ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διαδίδεται τὸ καλλίτερον Μυρόμελι.

ΜΥΡΤΟΣ. Χαμόδενδρον ἄγριον, καὶ ἡμερον γινόμενον εἰς

εἰς τὰ μεσημβριὰ τῆς Εὐρώπης μέρη· αἱ Κύθραι (Τζυρίγο) Νῆσος ἔχει πολλὴν, καὶ εἶναι ἀρσενικὴ ἢ μεγαλιτέρα, καὶ ἡ μικροτέρα Φιλυκὴ· ὁ καρπὸς τῶν εἶναι ὁ αὐτὸς, καὶ ὀνομάζεται Μύρτιλλον, μαῦρος μὲ πυρῆνα εἰς σχῆμα ἡμισελήϊε, σκληρᾶς, καὶ στυπτικῆς ποιότητος εἰς τὴν γεῦσιν· εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ Ἴατροὶ τὸ μεταχειρίζονται πολὺ, καὶ κάμψεν ἔλαιον, καὶ συρόπια· οἱ μυρεψοὶ ὁμοίως· οἱ Γερμανοὶ βάφην κυανῶν χρώμα, καὶ οἱ Ἄγγλοι βυρσοδεψῶν μὲ τὰ φύλλα τῆς Μύρτι.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ, καὶ κατὰ τὸ Λατινικὸν Opus Musaicum, ἔργον Μωσαϊκὸν, ὀνομάζεται ἢ τέχνη, καὶ τὸ τεχνιτὸν τῆς μὲ μικρὰ, καὶ πολύχρωα ψιφίδια γινομένης ζωγραφίας, καὶ διαφόρῃ ποικιλότητος.

Οἱ Ἀρχαῖοι στοχαζόμενοι νὰ διαιωνίσουν καὶ τὰ ζωγραφιστὰ, καθὼς καὶ τὰ λαξευτὰ ἔργα τῶν, ἐπενόησαν νὰ κατασκευάζων εἰς διάφορα σχήματα ψιφίδας ἐγκαυμένας μὲ ποικίλα χρώματα, καὶ προσαρμόζοντες ταύτας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων τῶν μεγάλων Ναῶν ἐζωγράφιζαν εἰκόνας Ἀγίων, καὶ διάφορα ἄλλα.

Ἡ ἀγία Σοφία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ἡφαιστίου, ὁ λεγόμενος παλαιὰ Μητρόπολις τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἄλλαι σωζόμεναι παλαιαὶ Ἐκκλησίαι, σώζων τεμάχια τοιῶτων εἰκόνων, καὶ ὁ περιερχόμενος εὐρίσκει εἰς τὸ ἔμβαστον τῆς Ναῦ ψιφίδας μὲ χρώματα ἐγκαυστα, καὶ ἀνεξάλειπτα.

Κατὰ τὸ παρὸν κατασκευάζουν τοιαῦτα ζωγραφίσματα εἰς τὴν Εὐρώπην τρίβορτες τὰς χρωματισμένας λίθους, ὡς ἀγάθας, σαπφείρια, καὶ τὰ παρόμοια, καὶ σπυδαῖον νὰ ὑπερβῶν τὰς παλαιούς ἐκείνας, οἱ ὅποιοι μετεχειρίζοντο τὸν ὕελον ἐγκαίοντες, καὶ χρωματίζοντες τὸν.

Συρθέτων καὶ ἀπὸ κόνιν μαρμάρων, καὶ ἀπὸ γύψου τὰ χρώματά των, στιλβώνοντές τα μὲ τὴν ἐγκαυσιν.

N

ΝΑΓΚΙΨΟΝ, ἀπὸ Ναγκίνε τῆς Πόλεως, συνωνυμῆμενον πανὶ τῆς Σίνης βαμβακερόν. Ἴδὲ ΠΑΝΙΨ.

ΝΑΨΜΑ, ὀνομάζω διαστέλλον αὐτὸ ἀπὸ τὸ κοινὸν Νερόν, διὰ τὰ μὴ συμπέσω εἰς τὸ ἐλάττωμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀδιακρίτως συνωνυμεῖται τὸ διασταλαζόμενον ὑγρὸν, καὶ τὸ συντιθέμενον ἀπὸ διάφορα πράγματα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἦτον καλὸν τὰ ὀνομάσωμεν Οἰνόναμα, τὸ ἀπλῆν ρακί, Eau-de-Vie, καὶ Acqua Vita, καὶ Οἰνόπνευμα τὸ Esprit de Vin, καὶ Spirito di Vino.

Χρησιμεύουσι γενικῶς τὰ νάματα, ἢ τὰ παύσαν τὴν δίψαν ἠδονικώτερον ἀπὸ τὸ ἀπλῆν νερόν, ἢ τὰ εὐκολύνην τὰ ἔργα τῶν τεχνιτῶν, καὶ τῶν χειρωνακτῶν, ἢ τέλος πάντων διὰ ἰατρικὰ, καὶ ἀνθροσμητικὰ.

Οἰνόναμα, νάμα πνευματῶδες, καὶ φλογιστικὸν διασταλαζόμενον ἀπὸ τὸν οἶνον, ἦτοι κρυσί, καὶ τὰ στέμφυλα τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ἄμβυκος· τὸ δὲ οἰνόπνευμα διασταλαζόμενον ἀποδίδει τὸ οἰνόπνευμα, καὶ τῆτο πάλιν ἀμβυκιζόμενον ἀποδίδει τὸ λεγόμενον Διορθωμένον Οἰνόπνευμα (rectifié) τῆ ὁποίας γνώρισμα ἀναμφίβολον εἶναι τὸ τὰ βληθῆ εἰς κοτύλην, με ὀλίγης κόκκης πυρίτιδος, καὶ ἀναπτόμενον ἀφ' ἑ καὶ ὅλον τὸ Οἰνόπνευμα ἢ ἀνάψῃ καὶ ἢ πυρίτις· ἢ κοινὴ γλωσσα λέγει τὸ πρῶτον ἀπλῶς ρακί, τὸ δὲ δεύτερον ρακί μετεκβαλμένον.

Τὸ Οἰνόναμα χρησιμεύει διὰ κοινὸν ποτῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ὅπου εἶναι ἀμπελῶνες γίνεται ἀναλογικῶς πολὺ· ἢ καλὴ τῆ ποιότης συνίσταται εἰς τὴν καθαρότητα, τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν καλὴν γεῦσιν· χρησιμεύει καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν, ὡς δυναμωτικὸν τῶν γούρων, καὶ εἰς πολλὰς τέχνας, μάλιστα τὴν Βαπτικὴν.

Αἱ Νῆσοι, καὶ τὰ παράλια τῆς Μεσογείας Θαλάσσης ἔχοντες πολλὰς ἀμπελῶνας, κάμνην καὶ πολὺ οἰνόναμα,

μα, καὶ εἰς πολλὰ μέρη, καθὼς εἰς τὴν Χίον τὸ διασταλάζον οἰνόπνευμα ἐξαίρετον.

Μὲ τὸ Οἰνόναμα συνεγόμενον, καὶ διασταλαζόμενον γίνονται τὰ λεγόμενα Ῥοδέλαια, ἢτοι Rosoli, ἢ Βῦτκαι κατὰ τὸ Βλάχικον, καὶ λαμβάνον τὸ ὄνομα τῆς συνεγμένης ὕλης, ὅπου προστίθεται καὶ πολὺ ζάχαρι. Ἰδὲ τὰ συνεθέστερα, ἐποιομαζόμενα Οἰνόναμα, Ῥοδέλαιον, ἢ Βῦτκα.

τοῦ Ἀΐσου.	τῆ Μαράθρου.	τῆς Ξυλαλότης.
τῆς Ἀγγελικῆς.	τῆ Ἀρκεύθου.	τῆς Ἀμβρας.
τῆ Κινναμώμου.	τῆ Κίτρου.	τῶν Ῥόδων.
τῆ Κοριάνθου.	τῆ Μυριοφύλλου.	τῆ Μοσχοκαρφίου, καὶ τῆ Καφέ.

ΝΑΪΜΑΤΑ χρήσιμα εἰς τὴν Ἱατρικὴν εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Νάμα Μελισσοχόρτου. Ἰδὲ **ΜΕΛΙΣΣΑ**.

———— Τῆς Βασιλίσσης τῆς Οὐγκαρίας. Ἰδὲ **ΛΙΒΑΝΩΤΙΣ**.

———— Τῆ Θύμου.

———— Τὸ Ἀυτοκρατορικόν.

———— Τὸ Οὐλωτικόν (Vulnetaire) τὸ ὁποῖον καὶ Καταπελτικόν (d' Arquebusade) λέγεται.

———— Τὸ Στυπτικόν.

———— Τῆς Σπύρης.

———— Τῆς Κελτικῆς Νάρδου. Ἰδὲ **ΛΑΒΑΝΔΑ**.

Ἀπὸ αὐτὰ ὅλα συντίθενται μὲ τὸ οἰνόπνευμα, καὶ ἄλλα μὲ τὸ ἀπλὸν νερόν.

Νάματα εὐάδη εἶναι τὰ ἀκόλουθα, τὸ Ἀνθόνερο, τὸ τῆ Μυριοφύλλου, τῆς Νάρδου, τῆς Νάφθου, τὸ Ῥοδόσταγμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἰδὲ τὰ ἴδια Ἄρθρα.

Ἀσημόνερον. Ἰδὲ **ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΤΑΩΡ**.

Ἐλαφόναμα. Ἰδὲ **ἘΛΑΦΟΣ**.

Θηριακόναμα. Ἰδὲ **ΘΗΡΙΑΚΗ**.

Ναργκελές. Ἰδέ ΦΙΑΛΟΣΤΥΡΙΓΞ.

Ναρδέγκιον, ἢ **Ναρδέγκι.** Ἰδέ ὈΠΩΡΟΨΩΜΟΣ.

ΝΑΨΔΟΣ, ἢ **Στάχυς Νάρδος** (*Spica Nardi*) χόρτον ἀπὸ τὰ σταχυοφόρα, ὀνομαζόμενον **Νάρδος Ἰνδική**, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἐγκριτοτέρα, βλαστάνουσα εἰς τὴν Συρίαν· ἡ ρίζατις ἐκτείνεται εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀναδίδει στάχεις ὅσον ὁ δάκτυλος μακροῦς, καὶ χονδρῆς, ὑπομέλανας, καὶ τραχεῖς, καὶ τριχώδεις, καὶ εἰς τὸ μέσον καλάμι μακρὺ· εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς θηριακῆς χρησιμεύουν οἱ στάχεις, καὶ εἶναι πικροὶ εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ μὲ βαρείαν, καὶ ἄνοστον ὀσμὴν.

Βλαστάνει εἰς τὰς Ἄλπεις ἢ Κελτικὴ Νάρδος, εἶδος Βαλεριανῆς, καὶ ἡ ὀρειτὶς, ἢ τοὶ βενώδης, ἀλλ' ἀμφότεραι εἶναι σχεδὸν ἀχρηστοί.

Νάρδος Κελτικὴ, ἢ **Λαβάνδα,** καὶ Ἰδέ ἐκεῖ.

ΝΑΥΠΗΓΙΚΗ. Ἡ τέχνη τῆ νᾶ κατασκευάζει τινὰς τὰς **Ναῦς,** ἢ τοὶ **καράβια,** καὶ **Ναυπηγεῖον,** ἢ **Νεώριον,** ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ κατασκευὴ.

ΝΑΥΣ, τὸ **Καράβι** γενικῶς, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ τρικάρταρον μὲ καθίσματα. Ἰδέ **ΚΑΡΑΒΙ**· ἀλλ' ἐπειδὴ ὄχι μόνον διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν πραγματειῶν πρέπει νὰ γνωρίζωνται ἀπὸ τῆς ἐμπορίας τὰ καράβια, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γινομένην παρ' αὐτῶν ἀγορὰν, καὶ πώλησιν καραβίων, εἶναι καὶ αὐτὰ ἐν ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ ἄρθρα, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτῆς κατασκευάζουν διαλογαριασμόντων, πρέπει εἶναι νὰ εἴπωμεν ὀλίγα καὶ περὶ τῶν **Ναυπηγείων,** διὰ νὰ μὴ παραπονεθῶν ὅσοι ἐμποροὶ ἀγαπῶν νὰ ναυπηγῶσιν, ἢ νὰ ἀγοράζων καράβια, ἀφήνοντες εἰς μέρος τὰ βασιλικά **Ναυπηγεῖα.**

ΝΑΥΠΗΓΕῖΑ ἘΜΠΟΡΙΚΑ ὀνομάζω τῆς λιμένας, ὅπου ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν οἱ ἐμποροὶ, καὶ ναύκληροὶ νὰ ἐσχαρώνουν, καὶ νὰ κατασκευάζουν καράβια.

Εἰς τὸν **Δύναβιν,** καὶ εἰς τὸν **Νίστρον** δυτικοβόρεια παράλια τῆ **Εὐξείνου Πόντου** διὰ τὴν πολλὴν ξυλικὴν, καὶ τὰ εὐθυστὰ σίδηρα, **πίσσαν,** καὶ **σχοινία ναυπηγῶν.**

γίνεται εύθυσά παράβια, αλλά έχουν δύο ελαττώματα α. διότι τὰ ξύλατων είναι εύκολόσηπτα, καθώς όλα τῆς Ῥωσσίας, καὶ Δακίας, καὶ β. διότι ἐξ αἰτίας τῶν ὀλίγων, ἤτοι ριχῶν νερῶν τῶν εἰρημένων ποταμῶν τὰ κατασκευάζουν χωρίς στῆθος, ἤτοι λότκας, καὶ δὲν ἀντέχουν εἰς τὴν πλαγίαν τῶν ἀνέμων βίαν.

Εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Πόντου, καθώς καὶ εἰς τὸ Κίτρος ἡ ξυλικὴ εἶναι καλὴ, τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν εἰς τὰ Ναυπηγεῖα εύθυσά, καὶ ἡ ἄλλη ὕλη ἡμπορεῖ νὰ μετακομισθῇ εύκολα ἀπὸ τὰ ἀντιπέραν Ῥωσικά παράλια· χρειάζεται ὅμως ναυπηγὸς ξένος, καὶ ἐπιτήδειος.

Οἱ ἐπαινέμενοι Ὑδριῶται, καὶ Σπετζιώται ναῦται τῆς καιρῆμας, καὶ οἱ Ψαριανοὶ, καὶ ἄλλοι τινὲς τησιῶται εύδοκιμήσαντες εἰς τὴν ναυπλοΐαν, ναυπηγῶν εἰς τὴν ἰδίαν των πατρίδα, μεγάλα ελαφρά, καὶ ταχύτατα παράβια, μετακομίζοντες τὴν ὕλην ἀπὸ τὰ καλύτερα μέρη.

Εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας, καὶ εἰς ἄλλα μέρη ταύτης τῆς χερσονήσου, ὡς Ἐνετίαν, Ραγῶζαν, Τριέστιον, καὶ Γένουαν, ναυπηγῶνται καλά σκάφη φορητὰ, καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τῆς Ναυκλήρου, ὡς στερεὰ, καὶ χωρητικὰ φορτίου· δὲν ἔχουν ὅμως τὴν ταχύτητα τῶν εἰρημένων τῆς Ἀρχιπελάγους· τοιαῦτα ἦσαν καὶ τὰ Γαλλικά σκάφη.

Διὰ νὰ ναυπηγήσῃ τινὰς καλὸν παράβι, πρέπει νὰ ἔχη ναυπηγὸν προκομμένον, καὶ δόκιμον διὰ νὰ δώσῃ τὴν πρέπυσαν ἀναλογίαν εἰς τὸ μήκος, πλάτος, κοίλωμα, καὶ βάθος, καὶ νὰ μὴ φειδευθῇ εἰς τὴν ὕλην, καὶ διὰ νὰ τὸ κάμῃ εύθυσόν πρέπει νὰ προβλέψῃ τὴν ὕλην εύθυρὴν, καὶ νὰ τὸ ναυπηγήσῃ εἰς τόπον, ὅπου τὰ ἡμερομίσθια εἶναι εύθυρῶτερα.

Διὰ νὰ ἀγοράσῃ ὅμως πρέπει νὰ παρατηρήσῃ ἂν ᾖναι νέον, καὶ ἂν ὁ ναυπηγὴσας αὐτὸ εἰφύλαξῃ τὰ ἀνω παραγγέλματα, προβλέψας ἐπιτήδειον Ναυπηγὸν, καὶ ὕλην ἀρκετὴν, καὶ καλὴν, ἤτοι βασταγερὴν, καὶ ἀναλόγως νὰ το πληρώσῃ.

ΝΑΥΠΛΟΙ΄Α, καὶ **ΝΑΥΤΙΛΙΑ** λέγεται ἡ τέχνη τοῦ ναυκλήρου, καὶ ἡ θαλασσοπορία μετὰ τὰ καράβια, περὶ τῆς ὁποίας εἶπαμεν ἀρκετὰ προοιμιάζοντες εἰς τὴν περὶ ἐμπορικῆς Πραγματείας.

ΝΑ΄ΤΡΟΝ, Ἀραβιστὶ τὸ Νίτρον, καὶ Λατρόνι. Ἴδε **ΝΙ΄ΤΡΟΝ**.

ΝΑ΄ΦΘΑ εἶδος ὑγρᾶς καὶ εὐφλογίστου ἀσφάλτου Τυρκιστὶ Νέφτ Γιαγ, ἢτοι Ναφθέλαιον, ὁμοιάζει πολὺ μὲ πύσσαν ἀναλυμένην κατὰ τὸ χρῶμα, ἀλλ' ἔχει βαρυτάτην ὀσμὴν. Χρησιμεύει εἰς τὴν ζωγραφικὴν, καὶ δαπανᾶται πολὺ εἰς τὴν Κωνσταντινῆσιν φερομένη εἰς ἀσκήσ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐκείνη εἶναι ἔλαιον πύσσαςφάλτου συναζόμενον ἐπαιώθει τῶν καδίων, ἀλλῆ δὲ εἶναι εἶδος πετρελαίου.

ΝΕΡΟ΄Ν, τὸ ὕδωρ, ἐν ἀπὸ τὰ λεγόμενα τέσσαρα στοιχεῖα. Νερόν Μεταλλικόν τὸ ἀποβλύζειν εἰς τόπους ἔχοντας μέταλλα, καὶ λαμβάνον ἀπὸ τὴν ποιότητάτων εἶναι ἰάσιμον ἀπὸ αὐτὰ ἀλλὰ εἶναι θερμὰ, καὶ ὀνομάζονται Θέρμαι, καὶ ἀλλὰ ψυχρὰ, καὶ φυλάττειν τὸ ὄνομα Μεταλλικά. Ἡ Ἀσιατικὴ Τυρκία, καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἔχουσ πολλὰς τοιαύτας πηγὰς, ἀλλὰ τῆς Πρέσης μόνον ἔχουσ γνωστὴν, καὶ περισσοτέραν τὴν ὑπόληψιν.

Διασταλάζονται νερὰ ἀπὸ διαφόρους ἐσίας, καὶ σώματα τῶν τριῶν τῆς φύσεως βασιλείων, καὶ χρησιμεύοντα εἰς τὴν Ἰατρικὴν, τὰ ὁποία ὀνόμασα Νάματα πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν φυσικῶν νερῶν. Ἴδε **ΝΑ΄ΜΑ**.

Νερόν λέγεται καὶ τὸ χρῶμα, καὶ στιλπνότης τῶν Ἀδαμάντων ὡς Ἀδάμας α. νεροῦ ὁ ἐξαιρετός. β. ὁ κατώτερος, κ. τ. λ.

Νερόν ὁμοίως λέγεται, καὶ ἡ καθαρίσις τῆς Νίτρος, ἀλλ' ἐναλλάξ, διότι Νίτρον πρώτου νεροῦ τὸ κατώτερον, β. καλλίτερον, καὶ γ. τὸ κάλλιστον.

ΝΕΡΑ΄ΝΣΙ, τὸ Χρυσόμηλον, καρπὸς ἀειθαλῆς δένδρου γινομένου εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, καὶ τοῦ αὐτοῦ γένους μετὰ τὴν λεμονιάν, καὶ κίτριαν ὀνόμαζοντες χρυσόχρους ἐξωθεῖν.

θεν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπωνομάσθη χρυσοῦν μῆλον, καὶ μὲ γερὸν ὄξυρὸν ἔσωθεν, διὰ τοῦτο Νεράνσι. Ὅλον τὸ Ἀρχιπέλαγος, καθὼς καὶ τὰ νοτιώτερα κλίματα ἔχουν πλῆθη πολλὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ δένδρον καρποφορῦντα.

Γίνονται τὰ Νεράνσια γλυκὸν ζαχαρωτὸν, ἢ κομματιαστά, ἢ καὶ μόνα τὰ κελύφη, ἢτοι αἱ φλοιαὶ τοῦ καρπῦ· ὁ ζῶμός των σχεδὸν εἶναι ἄχρηστος ἐκτὸς τῶν γλυκογερασίων, τὰ ὁποῖα τρώγονται. Εἰς τὸ ἐμπόριον ἐμβαίθουν.

Αἱ Νερανσοφλοιαὶ, αἱ ὁποῖαι ξηραίνονται πωλῆνται εἰς σπυρίδας, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς στέλλονται εἰς τὴν Ῥωσίαν διὰ χρῆσιν τῶν Φαρμακοποιῶν, καὶ τῶν Ζαχαρεψῶν.

Τὰ Νερανσάκια, ἢτοι μικρὰ, καὶ ξηρὰ ὑπομέλανα, τὰ ὁποῖα γίνονται κομβολόγια, καὶ κοπανισμένα εἰς κόνιν συνδέτῃσι καρδιακὸν ἱατρικὸν, φημιζόμενον εἰς τὴν Ἱπποϊατρικὴν.

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, καὶ τὰ ἄνθη, γίνεται διὰ τῆ ἄμβυκος διασταλαγμένον ἔλαιον εὐῶδες χρήσιμον εἰς τοὺς μυρεψῆς, καὶ εἰς τῆς Φαρμακοποιῆς.

Ἀπὸ δὲ τὰ ἄνθη, ἢ μόνα, ἢ ἀδιαφόρως σύμμικτα μετὰ τῆς λεμονιάς διασταλάζεται τὸ Ἀνθόγερον.

ΝΕΥΡΟΝ, ἀπὸ τὰ νεῦρα τῶν χερσαίων ζώων· χρησιμεύει μόνον τὸ λεγόμενον Βένευρον, καὶ ἰδὲ ΒΟΥΣ.

Ἀπὸ τῶν θαλασσίων λαμβάνομεν τὰ γεῦρα τῆς Μυραίνης, λευκὰ, καὶ μακρὰ ἐμπεριτυλιγμένα, τὰ ὁποῖα μαγειρευόμενα τρώγομεν εἰς τὰς νηστείας.

ΝΗΜΑ, σῶμα λεπτὸν, καὶ ἀπαλὸν ἀπὸ τὰ ἀκόλυθα εἶδη κλωσμένον εἰς διάφορον ἔκτασιν, καὶ λεπτότητα, ἢ διὰ χειρὸς ἢ διὰ τινων μηχανῶν· τὰ μαλλία καὶ τρίχας τῶν ζώων, τὸ λιτάρι, καννάβι, βαμβάκι, μετάξι, δίδου τὴν ὕλην διὰ τὸ νήσιμον τῶν διαφόρων νημάτων, καὶ ἐκ τῆτων ὑφαίνονται καὶ πλέκονται καὶ συρράπτονται τὰ παντοῖα ἐργόχειρα· ἡμεῖς ἐκλαμβάνομεν ἐδῶ ὅσα πωλῆνται εἰς νῆμα.

Νῆμα Μετάξης πωλεῖται κλωσμένον πανταχῶς εἰς τὴν

τὴν Τυρκίαν ὀνομαζόμενον Ἰβρισίμι, καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν καλυπτέραν τῆς Μετάξης ποιότητα, λευκὸν, ἢ καὶ βαμμένον εἰς χρώματα διάφορα, χρήσιμον διὰ ράψιμον, καὶ διὰ τὰ πλεκτὰ Περικνημίδια, Χειρώτια, Μαρσούπια, (Πυγκία) καὶ τὰ τοιαῦτα ὅλον τοῦτο καὶ γίνεται, καὶ κλώθεται, καὶ ἐξοδεύεται εἰς τὴν Ἐπικράτειαν. Ἴδε **ΜΕΤΑΪΣΙ.**

Νῆμα Δινόον. Ἐκτὸς τοῦ νηθομένου εἰς τὸν τόπον, καὶ εἶναι παντοεινῆς χρήσεως διὰ τὰ ράψιματα, φέρεται καὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην τὸ λεγόμενον Τριπλήκι, καὶ ἐξοδεύεται ἀρκετὸν τὸ λευκὸν, ἴσον, καὶ καλὰ κλωσμένον εἶναι καλὸν, διὰ δὲ τὴν λεπτότητα ἔχει τὴς ἀριθμούς τε, καὶ ζητεῖται τὸ εὐχρηστον εἰς τὸ ἔργον.

Νῆμα Καννάβωος, φέρεται πολὺ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἀπὸ τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Μαύρης Θαλάσσης, χρήσιμον καὶ διὰ σχοινία, καὶ πολὺ περισσότερον διὰ δίκτυα ἀλιευτικά· εἶναι δὲ καὶ ἄβαφον, καὶ βαμμένον.

Νῆμα Βαμβακερόν. Μέγα ἐμπόριον, καὶ ἐσωτερικόν, καὶ ἐξωτερικόν κατ' ἐμπομπὴν κάμνει ἡ Τουρκία εἰς αὐτὸ τὸ Νῆμα, καὶ λευκὸν, καὶ κόκκινον.

Λευκὸν Βαμβακόνημα κλώθουν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ τὴν Ζάκυνθον φιλότατον, ὥστε πωλεῖται σχεδὸν ἰσοτίμως μὲ τὸ μετάξι, καὶ χρησιμεύει διὰ κέντημα, ἢ καὶ ράψιμον ψιλῶν πανίων.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Μακεδονίαν κλώθουν πολὺ αἱ γυναῖκες μὲ τὴν ροδάνην, ἢτοι τὸρνον εἰς διαφόρους λεπτότητας βαθμυδὸν ἕως εἰς τὸ μεταχειριζόμενον διὰ ἐλύχνια, καὶ ἀφ' οὗ ἐξαρκοῦν εἰς τὰ διάφορα οἰκιακά, καὶ χειρωνακτικά τῶν ἀλλατζάδων, καὶ πανίων ὑφάσματα τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μαγνησίας, καὶ ἄλλων μερῶν, στέλλονται εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ἀρκεταὶ ποσότητες, καὶ ἡ Σμύρνη κάμνει το περισσότερο ἐμπόριον τούτου τῆ Ἀρθρῆ· ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις ἀμέσως λαμβάνουσα ἐκείθεν, ἢ καὶ ἀπὸ μέρη τινὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας

Ἀσίας ἐμμέσως στέλλει διὰ τὴν Ῥωσσίαν, ὅπου διαπαῖται πολὺ.

Συναίεται τὸ Νῆμα εἰς κυκλῖδια μετρίας ἐκτάσεως διὰ τὴν μικρὰν περιφέρειαν τῆ χειροκινουμένης τῶν γυναικῶν, καὶ βαλλόμενον εἰς βάλλας ἀποστέλλεται τὸ μὲν χονδρὸν ἀτάκτως πατημένον, τὸ δὲ ψιλὸν κατὰ σειρὰν σωρευμένον, καὶ δυνατὰ ἐσφυγμένον, καθὼς καὶ τὸ κόκκινον.

Νῆμα Κόκκινον. Τοῦτο εἶναι τοῦ αὐτοῦ κλώσματος καὶ εἶδους μὲ τὸ ψιλὸν λευκὸν, βάφεται δὲ μὲ ρίζαρι εἰς καλὴν βαφὴν στερεουμένην, καὶ στιλπνουμένην μὲ τὴν σύνθεσιν στύψευς, ἐλαίου, καὶ αἵματος, τὰ ὅποια δίδου καὶ τὸ βάρος εἰς αὐτά.

Εἰς τὴν Ἀσίαν εὐρίσκονται τοιαῦτα βαφεῖα μόνον εἰς τὴν Σμύρνην, ὅπου καὶ ἡ λεπτότης τοῦ νήματος διακρίνεται μὲ ἀριθμὸς προσγεγραμμένους, ἢ καὶ μὲ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆ Λατινικοῦ στοιχείου F, ἰσοδυναμῆτος μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Φ, φῖνον γὰρ τὸ λεπτόν, κατὰ τὴς Ἰταλογάλλης.

Εἰς δὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τυρκίαν τὰ Ἀμπελάκια, Κωμόπολις τῆς Θεσσαλίας, ἔχουσι τὰ μεγαλύτερα βαφεῖα, καὶ ἐνασχολοῦν ὅλην τὴν Κώμην εἰς βαφεῖς, καὶ εἰς ἐμπόρους συναίξοντες ἐκεῖθεν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀσίαν τὸ λευκὸν Νῆμα, καὶ ἐμπορικῶς συστημένους εἰς τὴν Βιένναν τῆς Αὐστρίας, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Γερμανίας διὰ τὰ πωλῶσιν. Ἀκολουθεῖν τὸ παράδειγμα τῶν ἢ Σερισάνη Ῥαψάνη, καὶ Ἀγυὰ πλησιόχωροι κώμαι, καὶ ὅλαι αὐταὶ ἠνθῆσαν μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Τυρνάβης διὰ τὴν ἀταξίαν τῆς Διοικήσεως· βάφουσι ὁμοίως καὶ εἰς τὰς Σέρρας τῆς Μακεδονίας, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη στέλλουσι μεγάλην ποσότητα εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ τὴν Ῥωσσίαν, ὅπου τὸ τοιοῦτο Νῆμα ἐγκρίνεται διὰ τὴν βαφὴν τε, καὶ ἐκεῖ δὲν ἀποτελεῖται τοιοῦτο.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου λαμβάνει ἡ Τυρκία Νῆμα Βαμβακερὸν λευκὸν ἀπὸ τὰς Ἰνδίας διὰ τῆς Εὐρώπης ὀλίγον, πολὺ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, τὸ ὅποιον καὶ Ἀγγλικὸν λέγε.

λέγεται νηθόμενον μετὰ τὴν ἐφευρεθεῖσαν ἐκεῖ ἐξαιρετικὴν μηχανὴν, συγκινῶσαν ἐν ταύτῳ πλῆθος ἀτράκτων, καὶ ἀποτελεῶσαν διὰ μιᾶς πολὺ Νῆμα· εἶναι καὶ αὐτὸ εἰς μικρὰ κυκλῖδια, καὶ ὁμαλώτατον, καὶ διακριθόμενον εἰς τὴν λεπτότητα ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων ἀριθμῶν εἰς τῶν φακέλλους (πακέτα) ἐντετυλιγμένους μετὰ χαρτίον, ἀπὸ τοῦ 20 ἕως τοῦ 60· ὅλοι οἱ ἄρτιοι ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουν μετὰ τὸν μεγαλύτερόν των ἀριθμὸν τὴν ψιλοτητα τοῦ νήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δαπανᾶται πολὺ εἰς τὰ ὑφαντήρια τῶν γειζίων (εἶδος ἀλλατζᾶ) τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς Προύσης, καὶ εἰς ὑφάσματα, καὶ πλέγματα οἰκιακὰ, καθὼς τῶρα μεταχειριζόμεθα, καὶ εἰς τὰ νεοσύστημα ὑφαντήρια τῶν ἐντοπίων Μισυλιείων. Ἐλαττώματα τῆς νήματος τούτου εἶναι τὸ ὀλιγόκλωστον, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἀγορὰς πρέπει νὰ παρατηρηθῆ διὰ νὰ ᾖναι καλὰ κλωσμένον, καὶ νὰ συμπερικλώθῃται καθ' ἑαυτὸ τὸ κυκλῖδι, ἀφ' οὗ ἀνοιχθῆ, καὶ ἀφεθῆ ἀπόλυτον.

Δίδει καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου νῆμα λιγὸν μελεψόν, καὶ ὄχι τόσον ψιλόν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ ὑφάδι εἰς τὸ ὑφασμα τῶν Κουτνίων, καὶ τῶν λοιπῶν ἑτερομάλλων τῆς Προύσης, καὶ εἰς ἄλλα ἔργα.

Εἶναι καὶ νῆμα τῆς Εὐρώπης βαμβακερὸν τρίψιλον, καὶ λευκότατον τυλιγμένον ἢ σφαιρικῶς, ἢ εἰς ξυλοκαλάμια μικρὰ, χρησιμεύει διὰ κέντημα, καὶ ψιλὰ ραφίματα, καὶ πωλεῖται ἀπὸ τῶν λεπτοπώλους εἰς μικρὰν ποσότητα· ἀπὸ τὴν Μάλταν φέρεται τὸ καλλίτερον.

ΝΙΚΟΤΙΑΝΗ. Ἀπορία εἶναι πῶς νὰ μὴ λάβῃ εἰς καμμίαν διάλεκτον καλόν, ἢτοι ἀρμόδιον εἰς τὴν φύσιν τοῦ ὀνομα τὸ χόρτον τῆτο, τὸ ὁποῖον παρὰ τῶν Γάλλων πρωτονομάσθη Νικοτιανὴ ἀπὸ Ἰωάννου Νικότου, πρέσβειος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ἐπειδὴ πρῶτος τὸ μετέφερεν εἰς τὴν Γαλίαν. Οἱ Λατῖνοι ἀποδεχθέντες τῆτο τὸ ὄνομα μετ' ἀναγκάζουν νὰ τὸ πολιτεγραφήσω εἰς τὴν γλῶσσάν μας, στέλλωντας (ἂν ᾖναι δυνατὸν) κατὰ καπνοῦ τὴν ὀνομασίαν Καπνὸς, τὴν ὁποίαν

πό'αν λαβόντες κατὰ μετάφρασιν ἀπὸ τῆ Τουρκικῆ Τυ-
τῆν, ἤτοι Περσαραβικῆ Δουχᾶν, μεταχειρίζομεθα. Οἱ
Ἰσπανοὶ εὐρόντες τὸ χόρτον τῆτο εἰς τὴν Ταβάκον Ἐπαρ-
χίαν τῆ Ἰουκατάνου, τὸ ὠνόμασαν Ταβάκον, χωρὶς ση-
μασίαν ἢ περιέργειαν, καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη ἐπολιτογρά-
φησεν αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἡμεῖς Ταβάκον ὀνομάζομεν τὸ
τριμμένον χόρτον, ἤτοι τὴν κόνιν τῆς Νικοτιανῆς, ὥστε
τὸ φύλλον τὸ μετωνομάσαμεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ
τὴν κόνιν ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους. Καπνὸς δὲ λέγεται,
διότι διὰ τὸν καπνὸν χρησιμεύει.

Ἐπειδὴ δὲ μοὶ φαίνεται δύσκολον νὰ συνεθίσωμεν τὸν
κοινὸν λαὸν εἰς τοῦτο, στοχάζομαι καλὸν νὰ ὀνομάσαι-
μεν εἰς τὸ ἐξῆς Καπνοχόρτον τὴν Νικοτιανήν, καὶ Κα-
πνοκόγιν, τὴν γινομένην κόνιν ἀπὸ αὐτὸ τὸ χόρτον, καὶ
ἰδὲ ταῦτα.

NIME'S Τουρκιστὶ ἡ Γάζα μεταξωτὸν λεπτὸν τῆς
Φλωρεντίας καὶ τῆς Λιῶτος τῆς Γαλλίας, χρήσιμον διὰ
λεπτὰ εἰδύματα, καὶ μετρίως στιλπνόν. Ἰδὲ **ΓΑΪΑ**,
καὶ **ΜΕΤΑΞΩΤΟΝ**.

ΝΙΣΑΤΗΡΙ, Τουρκιστὶ, τὸ Ἀμμωνιακὸν Ἄλας. Ἰδὲ
τοῦτο.

ΝΙΣΤΕΡΙ. Ἰδὲ **ΣΜΗΛΗ**.

ΝΙΤΡΟΝ, τὸ παρὰ τῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον Ἀράβων
Νατρὸν, καὶ μετὰ τῆ Ἀρθρου Ἐλγατρὸν, καὶ κατὰ
παραφθορὰν Λατρὸν, τὸ Τουρκιστὶ Γκιουβερτζιλῆ, καὶ
παρὰ τῶν Ἰταλογάλλων Salnitre, ἢ Sal-petre, παρὰ δὲ
τῶν Χυμικῶν Δράκων, Κέρβερος, καὶ Ἄλας τῆ
Ἀΐου.

Τὸ Νίτρον εἶναι ἢ φυσικὸν, ἢ τεχνητὸν, ἤτοι κατα-
σκευαστόν. Τὸ φυσικὸν εὐρίσκεται

α. Εἰς τὴν Πάτναν βασιλεύουσαν τῆ Βαχάρ, πλησίον
εἰς τὰς ὄχθας τῆ Γάγγε, καὶ 12 λεύκας μακρὰν ταύ-
της εἰς τὸ πολύχμιον Χιοπέραν εἰς ποσότητας μεγάλας,
λευκῆν, καὶ εἰς μεγάλα κρυσταλλώδη κομμάτια, κατα-
βιβάζεται διὰ τῆς ποταμῆ εἰς τὴν Βεγκάλαν, καὶ ἐκεί-
θεν διαοίδεται· τῆτο εἶναι καλῆτερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ.

β. Τὸ

β'. Τὸ εὕρισκόμενον εἰς τὰ σπήλαια, καὶ παλαιούς τοίχους συμπηγνύμενον ἀπὸ τὰ κατασταλάγματα εἰς εἶδος κρυστάλλου· αὐτὸ εἶναι τῶν Παλαιῶν τὸ Ἀφρόνιτρον.

γ'. Τὸ γινόμενον ὡς τὸ κοινὸν ἄλας μὲ τὴν καυσίν τῆς θερμῆς ἡλίου, ἀπὸ τὰ διαμένοντα νερά τῆς Νείλου εἰς τὰ κοιλάματα τῆς γῆς, τῆτο εἶναι τὸ Νατρὸν, ἢ Δατρόνι τῶν Αἰγυπτίων.

Τὸ δὲ τεχνητὸν γίγεται ἀπὸ τὰς νιτρώδεις ὕλας συναζόμενας ἀπὸ τὰ παλαιὰ κτίρια, καὶ ἐρείπια, καὶ κόπρους τῶν περιστερῶν (ὅθεν Γκιουβερτζελές, ἐπειδὴ Γκιουβερτζίν Τουρκιστὶ ἢ περιστέρα) διὰ τῆς κατασταλάξεως μὲ στάκτην ξύλων, ἢ καὶ χόρτων.

Διὰ δύο, τριῶν, ἢ καὶ τεσσάρων κατασταλάξεων μὲ στάκτην καθαρίζεται τὸ τεχνητὸν νίτρον, καὶ λαμβάνει ἀναλόγως ὀνόματα, ὡς Νίτρον πρώτου Νεροῦ, Νίτρον γαιῶδες, καὶ Νίτρον καθαρισμένον. Τὸ τρισκαθαρισμένον, ἢτοι τρίτου νεροῦ, ὀνομάζεται καὶ κρυσταλλῶδες, ἀναγκαῖον διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Πυρίτιδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπανταχοῦ χρειάζονται μυλλιῶνια κανταρίων διὰ τὰς βασιλικὰς Ὀπλοθήκας.

Τὸ καλὸν κοινὸν νίτρον πρέπει νὰ ᾖναι χαρὶς παχύτητα, λευκὸν, ξηρὸν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν μὲ ὀλιγώτερον ἄλας, τὸ δὲ καθαρισμένον πρέπει νὰ ἔχη ὠραία κρύσταλλα, μακρὰ, καὶ πλατέα.

Ἡ Χυμικὴ ἐκβάλλει ἀπὸ αὐτὸ Νιτρόπνευμα, τὸ Βασιλικὸν ὕδωρ, τὸ ἀντιπυρετικὸν ἄλας (Antifebrile), Νιτροβούτυρον, καὶ ἄλλα.

Ἐκτὸς τῆς δαπανωμένης μεγάλης ποσότητος εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυρίτιδος, οἱ κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου τὸ μεταχειρίζονται, ὡς σιπητικὸν εἰς τὸ βράσιμον τῆς κρέατος διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ξύλων, καὶ ἀνθράκων, ἀλλὰ προξενεῖ ὑδροκήλην· καὶ εἰς τὴν καπνοκόνιν, ὅπου ὁμοίως βλάπτει. Χρησιμεύει καὶ εἰς τὰς ῥηθείσας χυμικὰς διασταλάξεις, εἰς τὴν βαπτικὴν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔργα· τὸ ἐμπόριον ὅμως καὶ τῆτου εἶναι ἐμποδισμένον, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὴν ὕλην τῶν πολεμικῶν ἀποσκευῶν.

Νίτρον, ἀντὶ τῷ **Νίπτρον**, ἡ παλαιὰ γλῶσσα ἐγνώριζε, καὶ τὸ Τυρκιστὶ Σαπῶτι, τὸ ὁποῖον ἐδῶ εὐρίσκεις ὠνομασμένον **Σμῆγμα**.

ΝΟΜΙΣΜΑ, ὅτι διὰ τῷ προσδιορισμῷ τῷ **Νόμῳ**, καὶ διὰ τὸ βάρος, καὶ διὰ τὸ χάραγμα ὀνομάζεται τὸ μέταλλον ὅταν κοπῆ εἰς τὰ Νομισματοκοπεῖα τῶν Βασιλέων, καὶ ἄλλων Διδικήσεων, διὰ τὰ χρησιμεύῃ ὡς κοινὸν μέτρον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ πώλησιν τῶν πραγμάτων ὡσεὶ εἶναι τὸ πρῶτον καὶ ἀναγκαῖον μέσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς χρεῖας τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον· εἰς δὲ τὰς Τραπεζίτας, ἢ καθ' αὐτὸ πραγματεία, τὴν ἐποίαν ἀλλάζοντες, ἢτοι πωλοῦντες, καὶ ἀγοράζοντες ἐμπορεύονται, καθὼς εἰς τὰ περὶ διαιρέσεως Ἐμπορίου εἶπομεν. Ἡ κοινὴ γλῶσσα ὀνομάζει τὰ νομίσματα ἄσπρα, ἀπὸ τῷ Τυρκικῷ Ἀτζε, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ μονάς, ἢτοι τὸ μικρότερον νόμισμα τῷ Βασιλείῳ, καὶ ἄσπρον, ἢτοι λευκὸν ὡς ἀργυρῶν, ἔτι δὲ καὶ μονέδα ἀπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ.

Ἔτη τῶν Νομισμάτων.

Χρυσίον, καὶ τὸ νόμισμα ὀνομάζεται χρυσῶν, καὶ συνεθέστερον φλωρίον, ὅχι ἀπὸ τῷ Φλῶρε Λατινικῷ, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἄνθος, ἀλλ' ὡς στοχάζομαι ἀπὸ τὸ χλωρὸν, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸ κίτρινον χρῶμα τῷ χρυσῷ, καὶ ὡς ἂν τὰ εἶπης χλωρίον· ἐνδέχεται δὲ καὶ τὸ Λατινικὸν **Hos** τὰ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸ χλωρὸν.

Ἀργυρος, καὶ τῷ λέγεται ἀργυροῦν, καὶ κυρίως ἀργύριον, κοινῶς δὲ ἀσημένιον. Ἰδὲ **ΑΡΓΥΡΟΣ**· καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δύο μέταλλα περιδρίζονται τὰ Ὀθωμανικὰ Νομισματοκοπεῖα, τὰ δὲ Εὐρωπαϊκὰ κόπτουσι καὶ **Χάλκον**· τὸ δὲ νόμισμα **Χάλκινον**.

Σιδηροῦν Νόμισμα, μόνοι οἱ παλαιοὶ Σπαρτιάται μετεχειρίσθησαν.

Ἄλλα αὐτὰ ὀνομάζονται περιληπτικῶς **Νομίσματα μεταλλικὰ**, ἢ ἠχολογητικὰ (**Monete sonanti**), εὐφραδίστατον.